

HISZPANIA

Majorka

Stolica: Madryt

Powierzchnia: 504 645 km²

Ludność: 47 150 tys.

Waluta: euro (EUR), 1 EUR = 100 centów

Napięcie: 230 V

Język: hiszpański

Wiza: wiza nie jest wymagana

Krótką informacja

Łagodny klimat, lazurowe morze z podwodnymi jaskiniami, wspaniałe plaże i malownicze wioski otoczone gajami oliwnymi.

Informacje ogólne

Majorka jest największą hiszpańską wyspą, która należy do archipelagu Balearów. Nazywana niegdyś „Wyspą Spokoju” dziś jest jednym z głównych regionów turystycznych Europy. Łagodny, śródziemnomorski klimat, barwne krajobrazy skąpane w bujnej roślinności gajów cytrusowych, lazurowe morze, urokliwe zatoki kryjące złote plaże i podwodne jaskinie oraz gościnność sprawiają, że wyspę zachwycali się: Agata Christie, Winston Churchill, brytyjska i hiszpańska rodzina królewska, a Fryderyk Chopin mieszkał tu przez kilka lat.

Jako pierwsi dotarli tu Fenicjanie, a po nich przez kilka wieków wyspą władali Grecy – oni właśnie nadali nazwę archipelagowi – Ballein - „strzelanie z procy”, gdyż wywodzili się stąd najlepsi strzelcy biorący udział w wojnach punickich. Wyspa była cennym łupem dla Kartagińczyków, Rzymian, Wandalów, Wizygotów i Maurów, którzy w porównaniu z kontynentalną częścią Hiszpanii podbili wyspę dość późno i władali nią niecałe 300 lat. Po rekonkwiescie przez kilkadziesiąt lat istniało tu Królestwo Majorki, jednak wkrótce weszło ono w skład Aragonii. W swej bogatej historii wyspa była wielokrotnie atakowana przez piratów, przez co wiele miejscowości zakładanych było w znacznej odległości od morza. Przy zachodnim brzegu, na wysepce Sa Dragonera swoją piracką bazę miał słynny Barbarossa. Podczas panowania generała Franco Majorka stała się centrum masowej turystyki – powstało tu wiele betonowych konstrukcji, które zamiast zachęcić po pewnym czasie zaczęły odstraszać turystów. Pod koniec ubiegłego stulecia wiele z nich zostało wyburzonych i w ich miejsce powstały bardziej kameralne i przytulne hotele. Postawiono również na powrót do tradycji i dawniej używanego języka katalońskiego – nazwy większości miejscowości pisane są w dwóch językach, a kataloński stał się drugim językiem urzędowym Autonomii Balearów.

Majorka ma do zaoferowania wszystko czego potrzeba turystyce – od wysokich gór i urwisk z zapierającymi dech w piersiach widokami na morze na północnym zachodzie, przez urokliwe wioski i miasteczka otoczone gajami oliwnymi, cytrusowymi i winnicami na centralnej równinie, po świetnie zagospodarowane, piaszczyste wybrzeże na południu i wschodzie. Wyspa oferuje również wiele cennych pamiątek historycznych jak i współczesnych rozrywek, co sprawia, że nie można się tutaj nudzić.

Stolicą i największym miastem jest Palma de Mallorca położona w południowo-zachodniej części wyspy nad zatoką o tej samej nazwie. Jest to duże miasto z portem lotniczym i morskim, które słynie głównie z bardzo bujnego życia nocnego (większość dyskotek mieści się w dzielnicy El Terreno i Avgada) i wielu festiwali. Znajduje się tu wiele wspaniałych zabytków i bogatych w zbiory muzeów świadczących o latach świetności miasta i wyspy.

Najbardziej charakterystyczną budowlą jest okazała, gotycka katedra La Seu znajdująca się w najstarszej części Palmy przy porcie. Stoi ona w miejscu zburzonego po rekonkwiescie meczetu, jej budowa

rozpoczęła się w pierwszej połowie XIII w. i oficjalnie zakończyła się 400 lat później. Jednak po trzęsieniu ziemi w 1851 r. konieczna była gruntowna przebudowa. Wnętrze katedry rozświetla kolorowe światło wpadające tu przez 35 witrażowych okien i jedną z największych na świecie rozet. Naprzeciw katedry znajduje się okazały Palau de l'Almudaina – gotycki pałac przekształcony z arabskiej twierdzy, który od XIII w. był siedzibą królów. Warto też zobaczyć barokowy ratusz, będący jednym z najstarszych na wyspie Kościół Mędrców – Santa Eulalia oraz El Call – dzielnicę żydowską otoczoną niegdyś murami getta, gdzie w średniowieczu rozwijała się kartografia i nawigacja. Będąc w Palmie warto zwiedzić tutejsze dwa najważniejsze muzea: Majorkańskie – mieszczące się w rezydencji patrycjusza z XVI w. oraz Katedralne z malowidłami szkoły malarskiej cieszącej się uznaniem w XIV i XV w. Na przedmieściach miasta mieści się najważniejsza militarna budowla – Castell de Bellver, gdzie obecnie mieści się Muzeum Historyczne, a dalej na zachód znajduje się Poble Espano - „Hiszpańskie Miasto” z kopiami najśłynniejszych budowli kraju jak np. Alhambra z Granady czy dom El Greco z Toledo.

Wybrzeże Palmy to głównie port pasażerski i towarowy, a niewielkie plaże piaszczyste pojawiają się we wschodniej części. Większe plaże, gdzie koncentruje się turystyka rozciągają się na wschód od miasta i ciągną się przez ok. 6 km aż do miejscowości El Arenal. W zatoce Palmy koncentruje się ponad 1/3 przyjazdów na Majorkę, a tutejsze lotnisko należy do najbardziej ruchliwych w Europie.

ZATOKA PALMA

Can Pastilla – znajduje się na wschód od stolicy w zatoce Palmy. Jest to znaczący kurort wakacyjny z niewielkim portem jachtowym i długą, piaszczystą plażą i promenadą ciągnącymi się 6 km aż do El Arenal. Miejscowość jest szczególnie popularna wśród młodzieży, głównie ze względu na dużą ilość dyskotek, hoteli o różnym standardzie i pól campingowych.

El Arenal – miejscowość wschodniej strony zatoki Palma, która posiada rozbudowany port jachtowy i długą, piaszczystą plażę (szersza część przy porcie), bogatą ofertę hotelarską i gastronomiczną. Największą atrakcją jest tutaj park wodny Aqualand, a świetnie rozwinięta baza rekreacyjna przy plaży oferuje wiele szkół i wypożyczalni sprzętu do sportów wodnych.

Cala Mayor – miasto zachodniego wybrzeża Zatoki Palma, znajdujące się między stolicą a Magaluf. Znajduje się tu bardzo wiele hoteli – budowanych głównie pod koniec zeszłego wieku, restauracji, barów i sklepów. Mimo dużej popularności wśród młodych turystów jest to raczej spokojny kurort, a szukając nocnych rozrywek warto udać się kursującymi często autobusami do pobliskiego Magaluf. Piaszczysta, szeroka plaża jest tu zamknięta w niewielkiej zatoce otoczonej po bokach skałami, a rozbudowana oferta rekreacyjna stwarza wspaniałe warunki do uprawiania sportów wodnych.

Palma Nova – kurort sąsiadujący z Magaluf, który posiada trzy piękne, piaszczyste plaże oddzielone skalistymi cyplami. Szeroka oferta rekreacyjna, w tym duże centrum nurkowe, duży wybór hoteli o różnym standardzie, których wciąż przybywa oraz słynny Marineland z pokazami delfinów sprawiają, że Palma Nova staje się coraz bardziej popularnym kurortem wypoczynku rodzinnego.

Magaluf – duży kurort turystyczny z szeroką ofertą bazy noclegowej i gastronomicznej, który słynie z wielu dyskotek i bujnego życia nocnego. Posiada duży odcinek piaszczystej plaży z widokiem na pobliską, niewielką wysepkę. Atrakcją miasta jest dość duży Aquapark znajdujący się na zachód od centrum.

Paguera – malowniczo położona u podnóża gór miejscowość wypoczynkowa posiadająca dwie piaszczyste plaże z łagodnym zejściem do morza. Jest to największe miasto południowo-zachodniej części wyspy nie należące do zatoki Palmy i właśnie tutaj koncentruje się masowa turystyka. Paguera posiada duży wybór hoteli i bazy gastronomicznej, jak również wiele wypożyczalni sprzętu wodnego.

WSCHODNIE WYBRZEŻE

Wschodnie wybrzeże charakteryzuje się piaszczystymi, długimi plażami, które łagodnie schodzą w stronę morza. Znajduje się tu wiele małych miasteczek z kilkoma hotelami, które mają swój niepowtarzalny urok.

Cala Figuera – malownicza miejscowość turystyczna położona w wąskiej, skalistej zatoczce, wzdłuż której przycumowane są jachty. Niewielkie, piaszczyste i piaszczysto-żwirowe plaże znajdują się nieopodal miasta w niewielkich zatokach. Idealne miejsce na odpoczynek od zgiełku miasta.

Cala Mondrago – kameralny kurort turystyczny rozlokowany wzdłuż skalistego wybrzeża, gdzie naniesiony piasek tworzy w zatokach niewielkie laguny. Znajduje się tu większa, złota plaża, kilka hoteli i tawern z regionalną kuchnią oraz niewielka, malownicza przystań jachtowa.

Cala d'Or – urokliwa miejscowość poprzecinana wąskimi zatokami, która jest jednym z najbardziej luksusowych kurortów Majorki. Poza szkołami nurkowania i windsurfingu miasto oferuje jazdę konną, korty tenisowe i do squasha, jak również pobliskie pole golfowe. Nie ma tu wielu hoteli, jednak popularne są pensjonaty z kilkoma pokojami i domową atmosferą. W niewielkich zatoczkach znajdują się kameralne plaże łagodnie nachylone do morza.

Porto Colom – niewielki i malowniczo położony dookoła zatoki kurort wypoczynkowy ze słynnym na wyspie centrum nurkowym i szkołą surfingową. Zatoka tworzy naturalny port połączony z morzem niewielkim kanałem, za którym znajduje się latarnia morska i kilka niewielkich, piaszczystych plaż. Część miasta znajdująca się naprzeciw centrum porośnięta jest bujną roślinnością i uznawana jest często za dzielnicę Porto zwaną Sa Punta. W rzeczywistości to niewielka miejscowości, których granice się zatarły.

Cales de Mallorca – malowniczo położona wśród zielonych wzgórz niewielka miejscowość wypoczynkowa z kilkoma hotelami, która oferuje 3 malutkie plaże zamknięte z zatoczkach. Wzdłuż wybrzeża w południowej części biegnie promenada, z której podziwiać można fale rozbijające się o skały i niewielkie zatoczki.

Porto Cristo – niegdyś port rybacki, a obecnie ośrodek wypoczynkowy popularny wśród rodzin z dziećmi. Sielankowa atmosfera miasteczka z pewnością pozwoli odpocząć od codziennego pośpiechu, a okolice zachwyca pamiątkami historii i pięknymi widokami.

Cala Millor – bez wątpienia najpopularniejszy kurort wschodniego wybrzeża, który przyciąga turystów szeroką ofertą hoteli, tawern, a także dobrze zagospodarowaną długą, szeroką plażą. Jest to znakomite miejsce wypoczynku i baza wypadowa na wycieczki po Sierra de Levant. W sąsiedztwie znajduje się spokojniejsza Cala Bona, oferująca również długą, piaszczystą plażę i kilka hoteli.

Cala Ratjada – najbardziej wysunięte na wschód miasto wyspy, będące jednocześnie ostatnim większym ośrodkiem wczasowym wschodniego wybrzeża. W lipcu odbywa się tu festiwal muzyki klasycznej.

ZATOKA ALCUDIA

Obszar otaczający zatokę to płaskie, nizinne tereny gdzie łączą się rzeki. Jest tu wiele lagun z delikatnym piaskiem, jak również mokradła, na których żyje wiele gatunków ptaków.

Can Picafort – jest drugim najpopularniejszym ośrodkiem wczasowym Zatoki Alcudia, a malowniczy port i krajobrazy najlepiej podziwiać przy wschodzie słońca, który właśnie tutaj stal się największą atrakcją. Kolejnymi atutami miejscowości są niewielkie i bardzo gościnne hoteliki i pensjonaty, wiele sklepików i tawern z regionalnym menu, a także piaszczysta, długa plaża.

Alcudia – jest miastem usytuowanym na wcześniejszej rzymskiej osadzie – Pollentia, z której zachowały się ruiny rzymskiego amfiteatru. Jest tu też wiele zabytków sięgających czasów średniowiecza, jednak największym magnesem dla turystów jest 10-kilometrowa, piaszczysta plaża ciągnąca się aż do Can Picafort. Niektóre fragmenty plaży za miastem objęte są parkiem narodowym ze względu na żerujące tam liczne ptaki wodne. Miasto posiada szeroka ofertę hotelarska i gastronomiczną oraz liczne wypożyczalnie sprzętu do sportów wodnych zlokalizowane przy plażach. Alcudia i jej okolice jest również popularna wśród miłośników snorkelingu i nurkowania, ze względu na kilka podwodnych grot.

Kuchnia

Różnorodność regionalna, bogactwo smaków i aromaty hiszpańskiej kuchni sprawiają, że stała się ona jedną z najlepszych i najbardziej cenionych na świecie. Odmienność w menu można zauważyć nie tylko porównując potrawy regionów nadmorskich, równinnych czy górskich, ale także między danymi prowincjami a nawet sąsiednimi miastami. W wielu regionach, głównie centralnych pojawia się kilka takich samych potraw jak gazpacho (chłodnik) czy ajo-arriero (duszony słony dorsz), ale jest wiele kuchni, które tylko w swoim regionie kultywują stare tradycje kulinarne. W przypadku Balearów stara, tradycyjna kuchnia przez wiele lat pozostawała niedoceniona, a w menu serwowano głównie potrawy popularne w kontynentalnej części kraju i kuchnię międzynarodową. Kiedy pod koniec ubiegłego wieku nasilił się powrót do korzeni i odrodzenie kulturowe sięgnięto po zapomniane przepisy. Pojawiły się dwa główne nurty sztuki kulinarnej: tradycyjna kuchnia bazująca na prostych składnikach, które dostarcza wyspa i morze oraz tzw. Nouvell Cuisine – wyrafinowana kuchnia bazująca na tradycjach katalońskich, do której dodawane są egzotyczne składniki, jak mięso węża, czy nowe przyprawy. Tradycyjna kuchnia powstała z tego, co dotarło na wyspę wraz z najeźdźcami: Rzymianie przywieźli tu oliwki, Maurowie – migdały i pomarańcze, papryka, ziemniaki i pomidory dotarły tu po odkryciu Nowego Świata, mleko pojawiło się wraz z Brytyjczykami, a Francuzi wymyślili tu majonez.

Cechą charakterystyczną wszystkich kuchni regionalnych jest zamiłowanie do świeżości oraz mieszania warzyw z mięsem. Również Majorca posiada wiele dań bazujących na mięsie – głównie wieprzowym oraz warzywach z dodatkiem aromatycznych ziół. Drób jest zarezerwowany na specjalne okazje i święta. Popularnymi daniami są - frit mallorqui – smażone z ziemniakami podroby podawane tradycyjnie po świniobiciu, soupa mallorquinas – rosół z dużą ilością warzyw i pokrojonym chlebem, a w lecie najczęściej zamawiany jest tumbet – potrawa ze smażonych pomidorów, papryki, bakłażanów i ziemniaków. Pochodząca z Walencji popularna paella również znalazła tu swój odpowiednik – arroz brud – ryż smażony z warzywami i mięsem, ale zamiast dodawać do niego owoce morza, wyspiarze dodają dziczyznę. Do starych tradycji kulinarnych należy capo al Rei en Jaume – kapłon (młody kogut) w stylu króla Jakuba nadziewana jabłkami, rodzynkami i tarta bułką. Miejscowym specjałem jest również kielbasa sobrasada wyrabiana z drobno zmielonej wieprzowiny zabarwianej na czerwono papryką pimenton.

Niezwykle popularne w Hiszpanii, jak i na wyspach są tapas – przekąski serwowane do wina, piwa czy jako niewielki danie między głównymi posiłkami. Pochodzą one z Andaluzji i początkowo był to kawałek sera lub szynki kładziony przy szklance z winem, żeby nie dostał się do niej żaden kurz. Dziś każdy region Hiszpanii posiada swoje oryginalne i urozmaicone tapas.

Hiszpańskie wina znane są na świecie od wielu stuleci, jednak zwiedzając poszczególne regiony tego pięknego kraju odkryjemy lokalne specjały dostępne tylko na małym obszarze przy pobliskich winnicach. Produkcja wina na Majorce przeżywa właśnie swoje odrodzenie po pladze filoksery (mszycy), która spustoszyła tutejsze winnice pod koniec XIX w. Najbardziej znaną odmianą tradycyjnych win są trunki pochodzące z Binissalem, których produkcja opiera się na miejscowej odmianie winorośli. Warto też spróbować wina z Algaidy, gdzie z naturalnej uprawy winorośli Chardonnay produkowana jest miejscowa odmiana katalońskiej Cavy. Po brytyjskiej okupacji pozostał tu dobrej jakości dzin, który podawany jest na Majorce z lemoniadą i nosi nazwę pomada. Dużą popularnością cieszą się majorkańskie likiery palo (z nasionami chleba świętojańskiego) oraz herbes (z ziołami). Powodem do dumy jest ensamada – zwój ciasta chlebowego posypany cukrem pudrem, który podawany jest do kawy, herbaty lub gorącej czekolady.

Obyczaje

Hiszpanie to naród uwielbiający tłum i zabawę. Często spotykają się w barach na rozmowy czy wspólne zabawy uciekając od siedzenia w domu. W większości, nawet niewielkich miast znakomitą porą spotkań są popołudnia, a po 20 ulice i bary wypełniają się ludźmi w każdym wieku, którzy prowadzą konwersacje. Uwielbiają się również bawić, z czego słyną na całym świecie, a ogromna ilość festiwali i świąt jest to tego znakomitą okazją.

Bez wątplenia najśłynniejszą tradycją hiszpańską jest korrida – widowisko walki człowieka z bykiem oglądane na specjalnie przystosowanych arenach i ogromnymi wodowaniami. Ten rodzaj rozrywki przywędrował razem z plemionami arabskimi i stanowił widowisko tylko dla elity. Torreador walczący z bykiem – z czasem posiadający bogato zdobione stroje i nakrycie głowy – drażni i zachęca byka do walki czerwoną płachtą (muletą), by ostatecznie wbić mu w kark włócznię. Bycie torreadorem było niegdyś zajęciem dla wybrańców, a niezwykła odwaga i spryt były nagradzane pozycją w społeczeństwie. W większości krajów, gdzie rozprzestrzeniły się hiszpańskie tradycje, ze względu na brutalność widowiska zamienione zostało ono na przedstawienie teatralne, jednak w samej Hiszpanii od wielu lat coraz bardziej budzi sprzeciw różnych środowisk. Niektóre regiony Hiszpanii jednak wycofują się z tradycyjnej korridy – jak np. Parlament Katalonii rezygnujący z krwawych przedstawień od 1 stycznia 2012. Na Majorce walki byków odbywają się na arenach w Palmie i Muro od końca marca do października.

Podczas dyktatury generała Franco huczne obchodzenie świąt było zakazane, przez co po odrodzeniu kulturowym są one bardziej celebrowane niż w innych krajach. Mówi się nawet, że wyspiarze codziennie gdzieś mają lokalne fiesty i zawsze znajdzie się miejsce na zabawę. Poza 17 świątami w całej Hiszpanii, na wyspach obchodzi się jeszcze 24 dużych uroczystości, związanych głównie z uczczeniem licznych świętych. Najwięcej przypada ich w okresie letnim, przez co są dodatkową atrakcją dla przyjezdnych. Najśłynniejsze są bez wątpienia obchody Wielkiego Tygodnia i towarzysząca im procesja, kiedy to przy akompaniamencie bębnow ulicznymi idą pokutnicy w szpiczastych, białych kapturach z wyciętymi otworami na oczy, którzy przypominają o czasach inkwizycji. Podczas świąt i regionalnych fiest noszone są stroje ludowe charakterystyczne dla każdej wyspy oraz śpiewane są stare pieśni, których dzieci uczą się od najmłodszych lat w szkołach. Jedną z nich jest „Pieśń Sybilli”, która od czasów średniowiecza wykonywana jest w majorkańskich kościołach w dniu Wigilii Bożego Narodzenia, a na początku XXI w. została wpisana na Listę Arcydzieł Ustnego i Niematerialnego Dziedzictwa UNESCO. Inne ciekawe święta to odbywające się: 16 lipca Verge dei Carmen, podczas którego na wybrzeżach organizowane są regionalne regaty żaglowców, 24-26 lipca – Sant Jaume – z wspaniałymi uroczystościami w Alcudii, Villi Carlos i Soller, gdzie tańczą diabły i odbywają się uroczyste walki byków i pokazy fajerwerków oraz przypadający na 31 października pokaz tańca czarownic i diabłów.

Tradycje Majorki nieodzownie związane są z muzyką i tańcem, którymi wyrażano radość czy niezadowolenie podczas długoletniej historii. Uległy one różnym wpływom kulturowym jednak dzięki temu stały się unikalnym skarbem Balearów, a prezentowane obecnie zachwycają. Tańce wyspiarskie to nie tylko różnorodność figur i charakterystyczna muzyka, ale również barwne stroje ludowe często dostosowane do poszczególnych układów i świąt. Największą popularnością cieszą się dynamiczne boleros, fandangos oraz sotas. Wiele tańców odzwierciedla dawne życie mieszkańców, jak np. zbiory fig i oliwek, a każda wyspa posiada swoje lokalne festiwale. Ciekawe są też spokrewnione z tradycjami szkockimi tańce odbywające się wyłącznie na Minorce. Muzyka Balearów to również specjalne instrumenty jak espasi, regionalna odmiana fletu czy bębenka oraz kobza, na której często grywa się solo. Cechą łączącą wszystkich Hiszpan jest luźne podejście do poczucia czasu. Radość płynąca z życia oraz spotkania z przyjaciółmi czy czas dla siebie są w tej kulturze równie ważne jak praca, a słynne powiedzenie "manana" – czyli przekładanie wszystkiego na później stało się wręcz tradycją i normalnym podejściem do załatwiania spraw. Umawiając się z Hiszpanem na spotkanie trzeba dokładnie ustalić godzinę, bo często podczas spóźnień pojawia się wymówka, że godzina ma 60 minut. Takie podejście do życia sprawia, że osoby z innych krajów Europy często źle odbierają ich niepunktualność, ale sami Hiszpanie podchodzą do tego jak do normalnego trybu życia.

Aktywny wypoczynek

Majorka tłumnie przyciąga miłośników sportów wodnych dzięki bardzo dobrze zagospodarowanym rekreacyjnie plażom i wielu szkołom windsurfingu, nurkowania i żeglarstwa. Jeżeli chcemy odkrywać podwodne grotty lub poznać morskie życie najlepszym miejscem będą niewielkie, skaliste zatoki wschodniej części wyspy. Z kolei najwięcej wypożyczalni skuterów i rowerów wodnych oraz motorówek znajduje się w Zatoce Palmy. Coraz większą popularnością na wyspie cieszy się trekking i wspinaczka górską w zachodniej części wyspy, gdzie są wspaniałe punkty widokowe na morze i sierń. Majorka posiada długie tradycje i wiele szkół jeździeckich, które proponują przejażdżki po wybrzeżu, ale również rajdy konne wyznaczonymi na wyspie szlakami. Znajduje się tu również wiele pól golfowych i kortów tenisowych.

Wycieczki Fakultatywne

Majorka jest bardzo zróżnicowaną i ciekawą wyspą, gdzie można znaleźć zarówno pamiątki architektury, ważne historycznie miejsca, jak i ewenementy przyrody. Podczas zorganizowanych przez biura podróży wczasów lokalni rezydenci proponują grafik i program poszczególnych wycieczek. Warto też jednak zwiedzić wyspę na własną rękę.

Valldemossa – jest najwyżej położonym miasteczkiem Majorki i kojarzona jest głównie z mieszkającymi tu w połowie XIX w. Fryderykiem Chopinem i George Sand, którzy chcieli się tu schronić przed plotkami oraz złagodzić objawy choroby płuc Fryderyka morskim klimatem. Zamieszkali oni w skromnej celi klasztoru Celestynów, jednak właśnie tą niewielką, cichą miejscowość kompozytor nazywał "najpiękniejszym miejscem na ziemi". Lata spędzone na wyspie przyniosły jednak rozczarowanie gdyż nastąpiły bardzo deszczowe lata (powstało wtedy "Preludium Deszczowe"), stan zdrowia się pogorszył, a ukochana odeszła do innego. Zwiedzając miejscowość warto zajrzeć do chopinowskiej "celi" w klasztorze Reial Cartoixa, gdzie wystawione są jego rękopisy oraz pobliskiego Palau del Rei Sanc, gdzie cyklicznie odbywają się koncerty fortepianowe. W Valldemossie urodziła się też jedyna święta Majorki – Catalina Tomas – zakonnica kanonizowana w 1935 r. Na licznych kaflach znajdują się napisy: "Święta Katalino, módl się za nami".

Sa Dragonera – wyspa położona naprzeciw zachodniego krańca Majorki, która słynęła jako jedna z większych baz pirackich, między innymi siedzibę miał tu słynny korsarz – Barbarossa. Dziś teren wyspy objęty jest terytorium parku narodowego, gdzie chronione są ptaki wędrowne i duża kolonia sokołów skalnych. Na wyspie znajduje się malownicza latarnia morska, z której podziwiać można wybrzeże Majorki.

Deia – niewielka, malownicza, nadmorska miejscowość położona u stóp góry Teix, która urzeka domkami krytymi ceramiczną dachówką i zielonymi okiennicami. Uważana była za schronienie artystów, a najbardziej znanym był mieszkający tu od lat 60. ubiegłego wieku poeta Robert Graves, który uwiecznił Majorcę w kilku dziełach (m.ni. "Dzikie Oliwki").

Fornalutx – uważana jest za jedną z najpiękniejszych miejscowości Majorki, gdzie dzięki położeniu na górskim zboczu, z którego rozciąga się widok na gaje pomarańczowe. Droga wiodąca z miasteczka do Soller i dalej do Coll de Soller dzięki ostrym zakrętom uważana była za najbardziej niebezpieczną na Majorce. W 1997 r. otworzono jednak tunel, którym można dojechać do stolicy wyspy w 20 minut.

Bunyola – niewielka miejscowość słynąca z mauretańskich ogrodów Alfabia, których najciekawszymi elementami są: pergola z 72 kolumnami, stawy liliowe, drzewa bambusowe i gaje cytrusów.

Lluc – niewielka miejscowość, która od kilku stuleci jest celem pielgrzymek. Według legendy, arabski pastuszek nawrócony na chrześcijaństwo podczas spaceru z mnichem znalazł w jaskini figurkę Maryi. Mimo, że trzykrotnie umieszczana była w tutejszym kościele, zawsze jakimś cudem wracała do jaskini,

gdzie ostatecznie wybudowano dla niej kaplicę. W XVII w. postawiono tu barokowy kościół, a figurkę ozdobiono drogimi kamieniami i złotą koroną, którą zrabowano wkrótce po tym. Miejscowi rybacy wyłowili ją z morza, co również uznano, za cud.

Minacor – drugie największe miasto Majorjki skoncentrowane głównie na przemyśle, jednak powodem, dla którego często odwiedzane jest przez turystów jest słynna na świecie wytwórnia pereł Majorica. Nie należą do najtańszych, ale podobno nie sposób ich odróżnić od pereł pozyskiwanych w sposób naturalny.

Jaskinie Arta – znajdują się na wschodnim wybrzeżu między Cala Millor a Cala Ratjada i uważane są za jedne z najpiękniejszych w Hiszpanii. Wapienne nacieki tworzą tutaj wspaniałe stalagmity i stalaktyty osiągające długość do 20 m, a oświetlone wieloma kolorami sprawiają, że zwiedzając przenosimy się do bajkowej krainy. Podobno właśnie te jaskinie zainspirowały Juliusza Verne'a do napisania "Podróży do wnętrza Ziemi".

Ogrody Botanicactus – jeden z największych w Europie ogrodów botanicznych, gdzie poza gatunkami występującymi na wyspie znajduje się tu tzw. Pustynia sukulentów gdzie podziwiać można 12 tys. kaktusów różnych gatunków. W skład ogrodu wchodzi również największe na Majorce jezioro wykorzystywane do nawadniania ogrodu podczas przeciągających się suszy.

Najczęściej Zadawane Pytania

Kiedy najlepiej wybrać się na Majorkę?

Sezon turystyczny trwa zazwyczaj od połowy maja do końca września, kiedy panuje tu prawie bezdeszczowa pogoda, a temperatura przekracza 25°C. W pozostałych miesiącach jest dość dużo opadów, a zimą temperatury spadają do 5-10°C.

Kalendarz imprez w regionie jest dość rozległy i ciekawy. W wigilię 6 stycznia na wyspie pojawiają się trzej królowie, którzy rozdają drobne prezenty i słodycze. Bardzo hucznie obchodzony jest ostatni tydzień karnawału, a podczas Wielkiego Tygodnia pojawiają się barwne procesje z czego najsłynniejsze w Pollency i Sineu, gdzie pokutnicy w białych kapturach przechodzą wąskimi uliczkami miasta. Kwieciste dywany, kolorowe procesje i wiele przedstawień teatralnych na ulicy można zobaczyć w dniu Bożego Ciała.

Jaka waluta obowiązuje w Hiszpanii i jakie są orientacyjne ceny?

W Hiszpanii od 2002 r. obowiązuje wspólna dla całej Unii Europejskiej waluta – Euro. Konsekwencją tego są nieco wyższe ceny niż w Polsce, zwłaszcza jeżeli chodzi o posiłki w restauracjach. Mimo dużej dostępności owoce morza należą do najdroższych morskich specjałów, jednak w większości miejscowości jest wiele niewielkich tawern gdzie można spróbować taniej regionalnych potraw.

Gdzie i jakie pamiątki kupić na Majorce?

Charakterystyczną pamiątką z Majorjki są sztuczne perły z Minacor, wyroby garncarskie i skórzane oraz dmuchane szkło. Przywożone stąd są również wszelkiego rodzaju hafty, miejscowe wina oraz obrazy miejscowych malarzy, które po rozsądnych cenach dostępne są na targowiskach.

Jaki czas obowiązuje w Hiszpanii?

Mimo dużej odległości od Polski, w Hiszpanii obowiązuje taki sam czas jak u nas. Ulega on zmianie tylko na Wyspach Kanaryjskich.

Jak poruszać się po Majorce?

Majorjka posiada gęstą sieć dróg i autostradę wzdłuż Zatoki Palma i łączącą stolicę z Incą. Wzdłuż wybrzeża istnieją również regionalne drogi, z czego te położone w górach zachodniej części wyspy bywają bardzo niebezpieczne ze względu na bardzo wiele ostrych zakrętów.

Majorjka ma bardzo dobre połączenia autobusowe między większymi miastami i miejscowościami – wypoczynkowymi. Połączenia kolejowe zapewniają państwowe koleje FEVE kursujące na trasie Palma –

Inca oraz kolej elektryczna na trasie Palma – Soller. W Soller można udać się w podróż zabytkowym tramwajem nazywanym „Pomarańczowym Ekspresem”, którego trasa wiedzie ok. 5 km za miasto przez gaje cytrusowe.

Bardzo popularnym na wyspie rozwiązaniem jest wypożyczenie auta, a w wielu wypożyczalniach można zarezerwować auto przez internet jeszcze przed przylotem na wyspę.

Polskie prawo jazdy jest powszechnie akceptowane, a ruch na wyspie jest prawostronny. Na Majorce stosowane są bardzo rygorystycznie przepisy dotyczące prędkości i zapinania pasów.

Jakie plaże są na Majorce?

Majorca ma bardzo zróżnicowany krajobraz jednak większość plaż w najpopularniejszych kurortach jest piaszczysta, bądź piaszczysto-żwirowa w niektórych kurortach wschodniego wybrzeża. Wyjątek stanowią plaże zachodniego wybrzeża, których ze względu na klifowe wybrzeże jest niewiele, a jeśli występują są małe i przeważnie kamieniste lub żwirowe. Plaże zatoki Palma są najlepiej zagospodarowane rekreacyjnie – znajduje się tam wiele wypożyczalni sprzętu do sportów wodnych jak i wiele szkół nurkowania czy windsurfingu.

Przy hotelach wyższej kategorii lub w wybranych kurortach plaża jest usypywana sztucznie lub znacznie różni się od typowych plaż miejskich, dlatego wybierając kurort i hotel warto upewnić się do jakiej plaży będziemy mieli dostęp.

Jakie są ograniczenia celne w Hiszpanii?

Przewóz towarów podlega ograniczeniom ilościowym na zasadach obowiązujących w UE, co oznacza w praktyce, że rzeczy osobiste i sprzęt na własny użytek nie podlega ograniczeniom celnym. W przypadku towarów można wwozić i wywozić: do 800 szt. papierosów, 200 szt. cygar, 10 l spirytusu, 20 l mocniejszego alkoholu, 90 l wina i 110 l piwa.

Jakie dokumenty potrzebne są w razie konieczności skorzystania z służby zdrowia w Hiszpanii?

Publiczna służba zdrowia jest w Hiszpanii bezpłatna w podstawowym zakresie, o ile posiadamy wydaną przez NFZ Europejską Kartę Ubezpieczenia Zdrowotnego (EKUZ), o którą należy postarać się przed wyjazdem. Nie obowiązuje ona jednak w przypadku prywatnych wizyt i szpitali niepaństwowych gdzie należy mieć dodatkowe ubezpieczenie lub samemu opłacić leczenie. W zależności od ubezpieczyciela podawane są przed wyjazdem dane firm współpracujących, do których należy się zwrócić w razie konieczności skorzystania z prywatnej pomocy lekarskiej.

Ze względu na inną florę bakteryjną należy starannie wybierać restauracje lub jadać w hotelach i przestrzegać podstawowych zasad higieny. Turyści powinni pić wyłącznie wodę butelkowaną, ewentualnie gotowaną co najmniej 10 min. Szczepienia ochronne nie są wymagane i nie ma zagrożeń sanitarno-epidemiologicznych, niemniej przed wyjazdem warto sprawdzić czy szczepienia nie są zalecane sezonowo.

Ważne informacje MSZ

Dokumentem uprawniającym nas do pobytu na terenie Hiszpanii jest dowód osobisty lub paszport (o ile nie posiadamy dowodu). Obowiązują nas te same co w innych krajach Unii Europejskiej przepisy dewizowe oraz nie ma obowiązku meldunkowego, jeżeli nasz pobyt na terenie kraju nie przekracza 90 dni.

Szczegółowe i aktualne informacje można znaleźć na stronie

Ministerstwa Spraw Zagranicznych: www.msz.gov.pl lub na stronie ambasad i konsulatów w Hiszpanii.

Najbliższe ambasady i polskie placówki dyplomatyczne:

Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej w Królestwie Hiszpanii

Hiszpania, Madryt, Guisando 23 bis, 28035

Tel.: +34 913 736605

Tel. dyżurny: +34 913 769555

www.madryt.polemb.net

Wydział Konsularny Ambasady RP w Madrycie
Hiszpania, Madryt, Goya 15 4°, 28001
Tel.: +34 914 362 632
Faks: +34 913 736 624

Konsulat Generalny Rzeczypospolitej Polskiej w Barcelonie
Hiszpania, Barcelona, Avda. Diagonal, 593-595, piętro 6, 08014
Tel.: +34 93 3227234
Tel. dyżurny: +34 607735740
www.barcelonakg.polemb.net

Pogoda

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Najwyższe temperatury	14	15	17	19	22	26	29	29	27	23	18	15
Najniższe temperatury	6	6	8	10	13	17	20	20	18	14	10	8
Temperatura wody	14	13	14	15	17	21	24	25	24	21	18	15
Godziny słoneczne	5	6	6	8	10	10	11	11	8	6	6	5
Dni deszczowe	8	6	8	5	5	3	1	3	6	9	8	9
Wilgotność	78	76	75	72	72	68	68	70	74	77	78	77